

عنوان مقاله:

اصول و مبانی شهر هوشمند، (نمونه ی موردی: هنگ کنگ)

محل انتشار:

پنجمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

روح اله عشریه - دانشجوی دکتری شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین الملل تبریز،

جلال بایی - کارشناس ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین الملل کیش،

مجتبی کوده حاتمیان - دانشجوی دکتری شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین الملل تبریز،

یوسف حضرتی لیلان - دانشجوی دکتری شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین الملل تبریز،

خلاصه مقاله:

یک شهر پایدار هوشمند (SSC) شهری ست ابتکاری و خلاق که استفاده از فن آوری اطلاعات و ارتباطات و وسایل دیگر برای بهبود کیفیت زندگی، بهره وری از عملیات و خدمات شهری و رقابت، در آن به خدمت گرفته می شود؛ با اطمینان به اینکه مطابق نیازهای حاضر و نسل های آینده با توجه به جنبه های اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی باشد. بسیاری از نویسندگان و سازمان ها به نقش مهم مشارکت شهروندان در توسعه ی شهرهای هوشمند اشاره کرده اند. پروژه های شهرهای هوشمند بر کیفیت زندگی شهروندان تاثیر می گذارد و با هدف ترویج بیشتر آگاهی، آموزش، و مشارکت شهروندان شکل می گیرد. علاوه بر این، طرح شهرهای هوشمند به اعضای شهر برای شرکت در دولت و مدیریت شهر و تبدیل شدن به کاربران فعال امکان لازم را می دهد. مردم در شهرها زندگی می کنند و در حقیقت فعالیت های اجتماعی ست که شهر و ما را شکل می دهد؛ این امر در شهر هوشمند جلوه ای بسیار بیشتر دارد؛ راه برای ساختن شهرهای هوشمند هرگز بدون چالش نیست و باید یک چهارچوب مناسب برای شهرها در مسیر توسعه ی آنها پدید آورد که از طریق شناسایی چالش ها و فرصت-ها قابل انجام می شود. در پژوهش حاضر بر آنیم تا با انجام مطالعات کتابخانه ای و میدانی، و بکارگیری روش توصیفی-تحلیلی، به بررسی اصول و مبانی شهر هوشمند با نمونه ی موردی هنگ کنگ بپردازیم.

کلمات کلیدی:

شهر هوشمند، تکنولوژی، ICT، مدیریت شهری، هنگ کنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/734887>

